

05-07-2019

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῷ καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Λαμπαδοῦ τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὕχος ἡ Γα

Ἐχει Θεος Κυριος και ε πε φανεν η μιν
πρεψε λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυρι ου

Στίχ. α'. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (**Τὸ ὡς ἄνω**)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνοματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Ἐχει Θεος Κυριος και ε πε φανεν η μιν
πρεψε λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
Κυρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (**Τὸ ὡς ἄνω**)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου.

Τὴν ὁραιότητα.

Ὕψης Γα

Ἄγαρε πατέρε, καὶ στήνε τὸν θεόν
ὑπὲν εν σαρκὶ ζωῆς ην σου κατεπλααγη
σαν Αγγελῶν ταγμάτα α πως μετασω ωμα
τος Διπρος α ο ρατους συμπλοκας ε χω
ρη σας πανευ φη η με πρηκαι κα τε τραυ μα τι σα
ας των δαι μονων τας φα αλαγγας Δι ο θεν Α
θανατον ει ε ο Χριστος σε η μειψατο Δι
πλουσι αιςδωρε αι αις Δι ο Πατερ πρεσβευ
ε Χριστω τω Θεω σω θη ναι τας ψυχα
ας η ημων

Ἄπολυπίκιον τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου.

Ὕμνος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωήν, σοῦ κατεπλάγησαν,
Ἄγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς
ἀοράτους συμπλοκάς, ἔχώρησας πανεύφημε,
καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων, τὰς
φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σε
ἡμείψατο, πλουσίαις δωρεαῖς· Διὸ Πάτερ,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα... (Τὸ ως ἄνω)

Ἄκαι νυν καὶ α εἰ καὶ εἰς τους αὶ ω

νας των αι ωνων αμην

Θεοτοκίον.
 Κετην με σι τευ σα σαν την σω

τη ρι αν του γε ε νους η μων α νυ μνου
 μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε εν τη σαρ κι
 γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο γι ος σου και

05-07-2019 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ἈΘΩ.

Θε ος η μων ^χ_{q̄}το δι α Σταυρου κα τα δε ξα α
με νος πα α θος ^π_{q̄} ε λυ τρωσα τω η μας ^χ_{q̄}
εκ φθο ρα ας ως φι λαν θρω πο ο ο ος

Π

Γ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.
Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου.
Ὕχος δ'.
Κατεπλάγη Ἰωσῆφ.

Ἐπὶ τῶν ὥμων τὸν Σταυρόν, ἀναλαβὼν τὸν τοῦ Χριστοῦ, ἡκολούθησας αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὔσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκήσεως ὅσιε Ἀθανάσιε, καὶ πᾶσι μονασταῖς, ἐνασκουμενοῖς σεμνῶς, γεγένησαι κανών, καὶ τύπος ἐνδοξε. Ἄλλὰ τοῖς θείοις σκάμμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβὼν νῦν βασίλεια, μὴ διαλίπης, καθικετεύων, τοῦ σῷζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μὴ εἰσέλθης μέτ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοι βοῶ εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμά, κατηγοροῦντά με πταίσματα, καὶ σοὶ κραυγάζω· Ἐλέησον εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Ληστὴν καὶ Πόρνην καὶ τὸν Ἀσωτον, καὶ τὸν Τελώνην φιλάνθρωπε· οὐ γὰρ δικαίους, ἥλθες τοῦ σῶσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν.
Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου.
Ὕχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἡξίωσαι, τῶν ἀσωμάτων, σοφὲ Ἀθανάσιε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδῃς, ἢ πάντων βοήθεια.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἄρχος ἡ τος

^B
χ
λ Ἐκ νε ο τη το ος μου πολ λα α

πο λε μει με πα θη ⁶ λ αλλ αυ τος αν τι λα

βου και σω σον Σωτηρ μου ⁶ Δίς ⁶ λ

^B
χ
λ Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α

πο του Κυ ρι ου ⁶ λ ως χορτος γαρ πυ ρι ε

σε σθεα πε ζη ραμ με νοι ⁶ Δίς λ

^B
χ
λ Λο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ⁶ λ

Π Β

⁶ λ Η γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω

ου ου ται ⁶ λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

Π Β

ται ⁶_λτη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως ⁶_λ

Μ Χ Β

⁶_λΚαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην ⁶_λ

Π Β

⁶_λἌ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα ⁶_λ αρ δεν ο ον τα α

πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ⁶_λ

Προκείμενον Ἡχος δ'

⁶_λΤι ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι

ου ^Δ ο θα να τος του Ο σι ου αυ του ου ⁶_λ (δις)

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

05-07-2019 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ἈΘΗ.

Ἵκανοι μισθιστοῦνται εἰς τὸν οὐρανόν τοῦτον Κύριον
Ἄγιον ό β' χορός: Ζεῦς οὐδέποτε πάτερ τουτού ουδέποτε
στηρίζει τούτον τούτον τούτον τούτον τούτον τούτον τούτον τούτον

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

‘Ο Χορός: χ^N — — — + — — —
Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

‘Ο Ιερεύς: “Οτι Ἅγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

‘Ο Χορός: Δ Δ μη ην Δ

χ Δ 3 α α σα πνο η αι νε σα τω τον
Δ Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

3 | — — — Δ (Δίς)
Κυ ρι ον Δ

Τὸ τρίτον Δ μη ην σα τω πνο η Δ πασα

τον Κυ ρι ο ο ον Δ

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

χ^N — — — + — — —
Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
— — — + — — — χ^N — — —
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἄγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός: Δ Ḫαι τωΠνευματισου Δ

‘Ο Ιερεύς: ’Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός: Δ Ḫο ζα σοι Κυ ρι ε Δο ζα σοι Δ

‘Ο Ιερεύς: (Ἄναγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Ν’ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνω ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΣ-ΟΥ ΟΡΘΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΣ.

Μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν.

Δοξα πατρὶ καὶ γῇ ω καὶ α

γῇ ω πνευματὶ

Ταῖς του σου ο σι ἵ ου πρεσβείαις

ε λε η μον Δ ε ξα λειψόν τα πληθήσ
των εμω ω ων εγκλη ματων

Καινυν καὶ α ει καὶ εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ταῖς της Θε ο το οκου πρεσβείαις

ε λε η μον Δ ε ξα λειψόν τα πληθήσ
των εμω ω ων εγκλη μαατων

Εἶπα τὸ ἴδιόμελον.

Ἔχος λέγεται Πα

Ἐλεησον με ο Θεος κατα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πληθος των οικτοιρμων σου ε ζα λειψον
το α νο ο μη μαα α αμου

Τον της α θα να σι ας ε πων
υ υ μον α παντες ευ φη μησωω μεν
τον εν τω Α θωαν δρι κωως και αι αι γε

εν ναι ως α σκηηη σαα α αντα

Ος και την ποι μνην συ νηη γα α α γε ε
τα αυ την και οι κον Κυριιιιι

ω ^χ α νη η γει ει ει ει ρε ε πο θω ^Δ και τη
Μη τριτου Θε ου ου α νε θε ε ε το ^π
Η και πρεσβευ ει υ περ η μων ^Δ των εν πι
ι στει ει ει τε ε λουν των ^ρ την μνη η η
μην α α αυ του ου ου ου ου ου ου
ου ^Δ ^χ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

χ̄ Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ε λε η σον Δ B Δ
 (Δίς) Κυ ρι ε ε λε η σον
 Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον
 Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε ε η
 σο ο ον Δ

Οι Κανόνες·

΄Ωδὴ α'.

Κανὼν τῆς Θεοπόκου. Ὁ Εἱρμὸς.

Ὕχος λαὸς Γα

Δι γραν δι ο δεν σας ω σει ξη ραν Δι και
 την Αι γυ πτιι αν π μο χθη ρι αν δι α φυ γων
 Δι ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α χ τω
 λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν Δις
 Δι γι α θε ο το κε σω ω σον
 η μας Δι

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
 καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ
 Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν
 με διάσωσον.

Δι πολλοῖς συ νε χο με νος πει ρα σμοις Δι

Π Ν Γ

προς σε κατα φε ευγω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των **Δι** Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε **λ**
 των δυ σχερων και δεινων μεδι α σωσον **Δι**
Δι Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας **Δι**

Παθων με ταράττουσι προσβολαι, πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν·
 εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Γίοῦ και
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Δι Παθων με τα ρατ του σι προ σβο λαι **Δι** πολ
 λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ
 χην **Δι** ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη **λ** την
 του Γι ου και Θε ου σου Παναμω με **Δι**

Δ Υ περ α γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας Δ

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Δ Κω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον Δ δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων Δ σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω Δ

και την ψυ χην και την δι α νοι αν Δ

Δ Υ περ α γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας Δ

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Δούτα τοῦ μακαρίου την ψυχην Δ
ε πι σκοπης θει ας και προ νοι ας της παρα
σου Δ αξιω σον μονη Θεο μη τορ λ
ως α γα θη α γα θου τε λοχευτρι α Δ

‘Ο Κανὼν τοῦ ‘Οσίου Ἅθανασίου.

‘Ωδὴ α’.

‘Ηχος πλ. δ^ν.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄθανασίας γεγονώς ἐπώνυμος, ἔτι ἐν βίῳ τελῶν, τῆς ἀληθοῦς ὥφθης Πάτερ, Ἅθανάσιε, ἀθανασίας μέτοχος, μεταστὰς τῶν προσκαίρων· Ἄλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησο ἡμῶν μεμνημένων σου.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοσεβῆ ἐξ ἀπαλῶν γενόμενον, ὀνύχων Οσιε, πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν, γεννητόρων στέρησις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυσεν, ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, δλοσχερῶς καὶ τὴν ἔφεσιν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν Κτίσαντα.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄπὸ χειλέων ρύπαρῶν τὴν αἰνεσιν, τολμήσας ἄδω σοι, τῷ περὶ σὲ πόθῳ, κάτοχος γενόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. Ἄλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενοῦ καὶ δὸς κατ’ ἀξίαν σοι, τοῦτον προσκομίσαι τὸν ἐπαινον.

Στίχ. “Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν

παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐν γῇ τρίβους, ἀρετῆς
δεικνύμενον, οὗ δὲ κλεινὸς θεράπων σου,
Ἀθανάσιος Κόρη, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος,
τοῦτόν σοι τὸν οἶκον ἐδείματο.

Κανὼν β'. Ὡδὴ α', τοῦ Ὁσίου Λαμπαδοῦ.

Ὕχος πλ. β'.

Δεῦτε λαοὶ.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄρδευτικαῖς, τῶν προσευχῶν ἐπιδόσεσι, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα μου, Πάτερ κατάρδευσον, Λαμπαδὲ θεοφόρε, καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε, ἔμπνευσον Ὁσιε.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ϲὺ τὸν σταυρόν, τῶν σῶν ἐπ’ ὄμων ἀράμενος, τῷ διὰ σὲ τὴν σταύρωσιν, τὴν ἐθελούσιον, ὑπομείναντι Πάτερ, νεκρώσας σου τὴν σάρκα, κατηκολούθησας.

Δόξα...

Ἄσκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τὴν ἔξ υψους δύναμιν ἐπικαλούμενος, ἐταπείνωσας τοῦτον, καὶ νίκης ἀνεπλέξω, Πάτερ διάδημα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὶς ἔξειπεῖν, σοῦ κατ’ ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν· Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγίᾳ, ἡμῖν ἀπιφανέντα, σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

·Ωδή γ'.

·Ο Ειρμὸς.

·Ηχος πᾶς

Ἄρα νι ας α ψιδίος ο ροφουρ γε Κυ
ρι ε ἀ και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ με
στερε ωσον ἐν τη α γα πη τη ση ἐτων ε
φε των η α κρο της ἀ των πι στων το στη ριγ
μα μο νε φι λαν θρω πε ἀ Δίς

Ἄ γι περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας ἀ

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Δίπροστα σι αν και σκε πηνζωης ε μης

τι θημιδί Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ

με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου

των α γα θωνη αι τι α δι των πιστων το

στηριγμα μο νη πανυμνη τε δι

δι χι περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας δι

Ίκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

δι ι κε τευ ω Παρθε νε τον ψι χι κον

ταραχον δι και της α θη μι ας τηνζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ _q συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ _q
τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ _q τον Χριστον ε
κυ η σας μο νη παναχραν τε ^Δ _q
λ ^Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας ^Δ _q

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ώς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

λ ^Δ ευ ερ γε την τε κουσατον των κα λων
αι τι ον ^Δ της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
πα σιν α να βλυσον ^Δ _q παν τα γαρ δυ να σαι
ως δυ να τον εν I σχυ i ^Δ τον Χριστον κυ

η σασαθε ο μα κα ριστε **Δ**

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας **Δ**

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

Δ **Χ**α λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα
θεσιν **Δ** ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι
βο η θη σον **Δ** των ι α μα των γαρ **Δ** α
νελ λι πη σε γι νω σκω **Δ** θη σαυ ρον Πα να
μω με τον α δα πα νη τον **Δ**

‘Ο Κανὼν τοῦ Ἅγίου Ἀθανασίου.

΄Ωδὴ γ'. ‘Ο στερεώσας κατ' ἀρχὰς.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ παιδὸς τῇ πρὸς Θεόν, ἀγάπη συνειλημμένος, τοὺς ὁμήλικας τῶν παίδων ἀθροίζων, καὶ χορείαν συνιστῶν, πνευματικῶς ἔρρυθμιζες, τῶν παιδικῶν πανσόφων, τούτους ἐθῶν ἐξαιρούμενος.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Сοφίας ἔρωτι βληθείς, πρὸς τὴν εὐδαιμονα πόλιν, Κωνσταντίνου παραγίνη Θεόφρον· καὶ ὡς μέλιττα σοφή, καὶ μελουργὸς τὰ καίρια τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιστίῳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικήν σου ὀλκάδα, κυβερνήσας εὔσταλῶς τε καὶ κούφως, τὴν τοῦ βίου χαλεπὴν ποντοπορίαν ἡνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείους, ἥχθης λιμένας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. “Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο πρὸ αἰώνων γεννηθείς, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστρός σου προῆλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν, τὴν φύσιν Μητροπάρθενε, τοὺς τῶν Οσίων δήμους, περιφανῶς ἐπαγόμενος.

Κανὼν β'.

Ωδὴ γ', τοῦ Ὁσίου Λαμπαδοῦ.

Ὕχος πλ. β'.

Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε.

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ησυχάζων ἐν ὅρεσι, καὶ σπηλαίοις
χρυπτόμενος, χάριν θεϊκὴν ἔκομίσω, θεόφρον
μακάριε.

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ ἀγάπῃ
πτερούμενος, πρὸς τὰς νοητὰς καταπαύσεις,
μετέβης Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα...

Ἐγκρατείᾳ συνέζησας, θεοφόρε Πατὴρ
ἡμῶν· ὅθεν τοῦ ἔχθροῦ τὴν κακίαν, θεόφρον
διέφυγες.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης
δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς ἡ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ'.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ νεότητος πάντα καταλιπών, τὰ τοῦ βίου ἐπίκηρα καὶ τερπνά, προθύμως ἡκολούθησας, τῷ καλοῦντί σε Ὅσιε, καὶ ἐπ' ὥμων ἄρας, Σταυρὸν ὃς ἀκήκοας, ἐν νηστείαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας· ὅθεν καὶ Ποιμένα, τῶν οἰκείων προβάτων, καλῶς προχειρίζεται, ὁ πανάγαθος Κύριος, Ἄθανάσιε Ὅσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν δυσωπῷ σε, Παναγία Παρθένε, ρύσθηναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

KONTAKION & OIKOS του Άγιου.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ^ν.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως τῶν ἀἄλων οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον, καὶ πρακτικὸν ὑφηγητὴν παναληθέστατον, εὔφημοῦμέν σε ἡ ποίμνη σου, καὶ βοῶμεν· Μὴ ἔλλιπης ἴκετεύειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις Πάτερ, Ἀθανάσιε.

‘Ο Οἶκος.

”**Λ**νωθέν σου τὴν κλῆσιν, εἰληφὼς παραδόξως, ἀθάνατον ζωὴν ἐκληρώσω· μετὰ σώματος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσωμάτων βίον μετελθών, γέγονας τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος· διὸ σε εὔφημοῦμεν Πάτερ.

Χαίροις, φαιδρὸν μοναζόντων κλέος, χαίροις, λαμπρὰ σωφροσύνης στήλη.

Χαίροις, τῆς ἀνδρείας ἀρίδηλον γνώρισμα, χαίροις, τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.

Χαίροις, στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς, χαίροις, λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμάς.

Χαίροις, νοῦς ἀπολαύων ἐννοιῶν ἀπορρήτων, χαίροις, πᾶσαν τὴν κτίσιν εὔσεβῶς

διαθρήσας.

Χαίροις, δι' οὗ ἡσχύνθησαν δαίμονες,
χαίροις, δι' οὗ πᾶν πάθος νενέκρωται.

Χαίροις, λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου,
χαίροις, σωτὴρ τῶν πιστῶς σοι βιώντων.

Χαίροις, Πάτερ Ἄθανάσιε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἄθανασίου τοῦ ἐν
τῷ Ἀθῷ.

Στίχοι.

Μέγας μὲν Ἄντωνιος, ἀρχὴ Πατέρων.

Θεῖος δ' Ἄθανάσιος ἔνθεον τέλος.

Κἀν Ἄθανάσιος ὕστερος χρόνοις,

Ἄλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιοὺς τοῖς πόνοις.

Ἄθανασίῳ καὶ μαθητῶν ἔξαδι,

Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.

Πέμπτῃ δ' Ἄθανάσιον ἄγον νόες ἄστυ θεοῖο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Λαμπαδοῦ.

Στίχοι.

Ἄρδων ἐλαίω Λαμπαδὸς τὴν λαμπάδα

Ἐτοιμος ἐγγίσαντος ἦν τοῦ Νυμφίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

Ὕχος ἡ τος

Ωδὴ α'. Ἡ νοι ζω το στο μα μου και πλη
 ρω θη σε ται Πνευματος λκαι λογον ε ρευ ζο
 μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι λκαι ο φθη σο
 μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων πκαι α α σω γη
 θο με νος τα αυ της τα θαυ μα τα

Ωδὴ γ'. Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
 το κε Δη ζω ω σα και α φθο νος πη γη Δη
 θι α σον συγ κρο τη σαν τας λπνευ μα τι κον
 στε ρε ω ω σον πκαι εν τη θει α δο ζη σου
 ο α' χορός στε φα νων δο ζης α ζι ω σον

Ωδὴ δ^η. ⁶
 Ἄ Φην α νε ζι χνι αστον θει ει αν βου
 λην ⁶ της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως ⁶
 σου του υ ψιστου ⁶ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
 κα τα νο ων ε κραυ γαζε ^Δ δο ζα τη δυ
 να μεισου Κυ ρι ε ⁶

Ωδὴ ε[']. ⁶
 Ε ⁶ ζε στη τα συμ παν τα ⁶ ε πι
 τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πι ρο γα
 με Παρ θε νε ⁶ εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι πα αν των Θεον ^Δ και τε το κας αχρο
 νον γι ον ^{z'} πα σι τοις υ μνου σι σε ⁶ σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα ⁶

Ωδὴ στ'. ⁶
^λΤην θειαν ταυτην και παντιμον τε λουν

τες ε ορ την οι θε ο φρονες ^π^λ της Θε ο μη

το ρος ^π^λ δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν ^Δ
^λ

τον εξ αυ της τε χθεντα Θε ον δοξαζον τες ⁶
^λ

Ωδὴ ζ'. ⁶
^λ Ουκ ε λα α τρευ σαν ⁶^λ τη

κτι σει οι θε ο φρονες ⁶^λ πα ρα τον κτι

σαν τα ⁶^λ αλ λα πν ρος α πει λην ⁶^λ αν δρει

ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον ⁶^λ υ

πε ρυ υμνη τε ^π^λ ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος

δικαι Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶^λ

Ωδὴ η'. ⁶
^λ Δι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον

6
λ

παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι
 νω Δ ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε
 σω σα το Δ το τε μεν τυ που μενος 6 νυν
 δε ενερ γου μενος π την οι κου με νην α πα
 σαν α γει ρει ψα λαου ου σαν Δ τον Κυ ριον
 υ μνει τε τα ερ γα π και υ πε ρυ ψου τε Δ εις
 παν τας τους αι ω ω να α α α α ας

6
λ

Την Θεοτόκον και μητέρα του Φωτὸς...

Τιμωρέα Ἡχος λ^{τος}

Σπίχος α' χ^M
 λ Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον λ και η γαλ λι α σε το
 πνευ μα μου λ ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη βιμου
 B

λ Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κριτως των Σεραφιμ

λ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου
 σαν λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν λ

Σπίχος β' χ^B
 λ ο τι ε πε βλεψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λησ αυ του ⁶_λ και δου
γαρ α πο του νυν ^χ_λμα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γενε αι ⁶_λ
^B
⁶_λΤην Τι μι ω τεραντων Χερου βιμ ⁶_λκαι
εν δο ξο τεραν α συγ κριτως των Σεραφιμ
⁶_λτην α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου
σαν ⁶_λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν ⁶_λ

Σπίχος γ' ^χ_λ ο τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος ⁶_λκαι α γι ον το
ο νομα αυ του ⁶_λκαι το ε λε ος αυ του

χ
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυτον
B

λ⁶ Την Τι μι ω τεραντων Χερουβιμ λ⁶ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

λ⁶ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν λ⁶ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν λ⁶

Σπίχος δ^ν λ⁶ ποι η σε κρατος εν βρα χι

ο νι αυτου λ⁶ δι ε σκορ πι σεν λ⁶ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυτων λ⁶
B

λ⁶ Την Τι μι ω τεραντων Χερουβιμ λ⁶ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα φιμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν

Σπίχος ε' ξ
λ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
νων και υψωσε τα πει νους πει νων τας ε
νε πλη σεν α γα θων Δικαι πλου του ουν τας ε
ξα πε στει λε κε νους

λ Μ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δικαι
εν δο ζο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα
φιμ Διτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν^π^B την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν⁶^λ

Σπίχος στ'^χ⁶^λ Ιν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶^λ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων⁶^λ

τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος⁶^λ

Την Τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ^Δ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ^Π^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν^π^B την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νομεν
6 λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ δέ ωδὴ τῶν Καταβασιῶν.

πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
δε π α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου
σα τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο
μη το ο ρος και βο α α α α τω ρι χαι ροις
παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
α ει παρ θε νε ε ε ε ε ε

ΟΣ-ΟΥ ΟΡΘΟΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΣ.

Ἐξαποστειλάριον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὕχος πᾶ Δι

Ἄς τη λαυ γης α νε τει λας ε εκ κλι
μα α των Ε ω ας φα ε σφο ρος και
Ε εσπερι ι ων με ρη Α θα να σι ε ε
ε φω ω τισας σων α ρε τωων λαμ προ ο
τη σιν αλ λα μη παυ ση η πρε σβε ευ ων υ
περ του κο σμου ου Κυ ρι ι ω ω

Θεοτοκόν.

Πα νευ α γης Παν τα νασ σα ι ι κε
σι ι αις του σου τι μι ω τα του Α θα
α να σι ι ου φυ λατ τε την ποι μνη σου ου

α προ ο σψαυστον πασης ε να αντι ο ο τη
τος δι α παν τος σε ε υμνου ου σαν την προ
στα σι α αντου κο ο σμου ου
Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν ὄρωντων σε.

Ὡς τηλαιγής ἀνέτειλας ἐκ κλιμάτων,
Ἐώας φαεσφόρος καὶ Ἐσπερίων, μέρη,
Ἀθανάσιε ἐφώτισας, σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν,
ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
Κυρίω.

Θεοτοκίον.

Πανευαγής Παντάνασσα ἵκεσίαις, τοῦ σοῦ
τιμιωτάτου Ἀθανασίου, φύλαττε τὴν ποίμνην
σου ἀπρόσψαυστον, πάσης ἐναντιότητος,
διαπαντὸς σε ύμνοῦσαν, τὴν προστασίαν τοῦ
κόσμου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ὕπατης Πάτερ Νη

Ἄπα α α σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
 τον Ku u u u u ρι i i i ov Ἀ αι
 νει ει τε το ov Ku u ρι i ov Ἀ εκ τω
 ω ω ω ων ou ρα νω ω ων Ἀ αι αι νει
 ει ει τε α αυ το ov ε ε εν τοι οι οι οις υ
 ψι i στοις σοι πρε ε πει ει υ σμνος τω
 ω ω ω ω Θε ε ε ε ω
 Ἀ Ἀ i νει ει ει τε αυ τον πα α α α αν
 τες λοι A αγ γε λοι οι οι α α α αυ του πα
 αι νει ει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι

M

δυ να α α α μει εις α ααυτου ουσοι πρε
 πει υ υμνοςτωω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω η
 Εις τους Αίνους, ισπῶμεν Σπίχους δ' καὶ Ψάλλομεν
 Σπιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἐφεξῆς γ', δευτεροῦντες τὸ α'.
 Ὡχος πλ. δ'.

Ω τοῦ παραδόξου θάύματος

Σπίχ.: χ ν
 δ ί νει τε αυ τον ε πι ταις δυ
 να στει αις αυ τον λ αι νει τε αυ τον λ κα
 τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ
 του λ

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ σοῦ Ὁσίου Χριστέ, ἐναντίον σου πέφυκεν· ἵδοὺ γὰρ ἀνέβλυσεν, ἐκ ποδὸς ὁ θεράπων σου, πηγὴν αἵματων καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας νόσους ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγαδεύουσαν, πονηρίας πνεύματα, οἵς ἔτι ζῶν, ἀντιπαρετάξατο, καὶ μέχρις αἵματος.

6 Τι μι ος ον τως ο θα να τος του σου
 ο σι ου Χριστε 6 ε ναν τι ονσου πε φυ
 κεν ι δου γαρ α νε βλυ σεν Δ εκ πο δος ο θε
 ρα πωνσου πη γην αι μα α των και με τα
 θα να τον παντοι ας νο οσους α πο
 δι ω κουσαν και αι φυ γα δευ ουσαν 6
 πο νη ρι ας πνευ μα τα οις ε τι ζων αν τι
 πα ρε τα ξατο και με χρις αι αιμαα τος Δ
 Σπίχ.: ξ
 Δ Ηι νει τε αυ τον εν η χω σαλ
 πιγ γος 6 αι νει τε αυ τον 6 εν ψαλ τη
 ρι ω και κι θα ρα 6

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ σοῦ Ὁσίου
Χριστέ, ἐναντίον σου πέφυκεν· ἵδοὺ γὰρ
ἀνέβλυσεν, ἐκ ποδὸς ὁ θεράπων σου, πηγὴν
αἵματων καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας νόσους
ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγαδεύουσαν, πονηρίας
πνεύματα, οἵς ἔτι ζῶν, ἀντιπαρετάξατο, καὶ
μέχρις αἵματος.

6
λ Τι μι ος ον τως ο θα να τος του σου
Ο σι ου Χριστε⁶ ε ναν τι ονσου πε φυ
κεν ι δου γαρ α νε βλυ σεν **Δ** εκ πο δος ο θε
ρα πωνσου πη γην αι μα α των και με τα
θα να τον **π** παντοι ας νο οσους α πο
δι ω κουσαν και αι φυ γα δευ ουσαν **6**
λ
πο νη ρι ας πνευ μα τα οις ε τι ζων αν τι
πα ρε τα ξατο και με χρις αι αιμα α τος **Δ**

Σπίχ. ε! χ^N
 Δι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω
 και χο ρω ⁶λ αι νει τε αυ τον ⁶λ εν χορ
 δαι αις και ορ γα νω ⁶λ

Πηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ ποταμὸν
 δωρεῶν, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, τοῖς
 βροτοῖς ὁ Κύριος, Ἀθανάσιε πάνσοφε· τυφλοῖς
 τὸ βλέπειν αὕτη δεδώρηται· ἐλεφαντίδα λέπραν
 ἐκάθηρε, συνεχομένους τε ἀκαθάρτοις
 πνεύμασιν, ἐκ τῆς αὐτῶν, ἐξουσίας ὁύεται, καὶ
 σωφρονοῦντας ποιεῖ.

Πη γην θαυ μα των α νε δει ξε και πο τα
 μον δω ρε ων ⁶λ την σο ρον των λει φα νων
 σου τοις βρο τοις ο Κυ ρι ος ⁶λ Α θα να σι ε
 παν σο φε ⁶π τυ φλοις το βλε ε πειν αυ τη
 δε δω ρη ται ⁶π ε λε φαν τι ι δα λε πραν ε

κα θη ρε συ υ νε χο με νουςτε ⁶_λ α
κα θαρ τοις πνευ μα σιν εκ της αυ των ε ζου
σι ας ρυ ε ται και σω φρο νου ουν τας ποι ει

Ἐ

ει

γδ

Σπίχ. Γ! ^χ
^ν δι ^λ νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις ευ η χοις ⁶_λ αι νει τε αυ τον εν κυμ

βα λοις α λα λαγ μου ⁶_λ Πα σα πνο η ⁶_λ αι

νε σα α τω τον Κυ ριον

6
λ

Χαίροις ἀσκητῶν ἀγλάϊσμα, τῶν
μοναζόντων ἀστήρ, τῶν ποιμένων, τὸ καύχημα,
Πάτερ Ἄθανάσιε, τῶν Ὁσίων δύμόσκηνε, χαῖρε ἀγάπης
καὶ σωφροσύνης πηγή, χαῖρε Τριάδος
τὸ καταγώγιον, χαῖρε λαμπρότατε, λύχνε
διακρίσεως, χαῖρε κανών, ἀρετῶν εὐθύτατε, καὶ
στήλη ἔμψυχε.

6 χαί ροις α σκη των α γλα 1 σμα των μο
 να ζον των α στηρ 6 των ποι με νων το καυ
 χη μα Πα τερ Α θα να σι ε Δτων Ο σι ων ο
 μο σκη νε χαί ρε α γα α πης και σω φρο
 συ υ νης πη γη χαί ρε Τρι α α δος το κα τα
 γω γι ον π 9 χαί αι αι ρε λαμ προ τα τε 6
 λυ χνε δι α κρι σε ως χαί ρε κα νων α ρε των
 ευ θυ τα τε και στη λη ε εμψυ χε 9

Δοξασπικὸν.

Ὕψος πλ. β'.

Πρὸς τό, Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην.

Ὕψος λατ. Πα.

Ἄγαγε εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν καὶ αἱ
αἱ γῆς ωραῖον καὶ Αγίου ωντος μαρτυρίαν
τι

Τοντης αἴθα να σι ιιας ε πω ω
ωνυ υ υ υ μονα α απα αντες ευ φη μη
η σωω ω ω μενα τον εν τω Α α αἴθω α
αν δρι κως και γεν ναι ω ω ως α σκη η σα
α α αν τα πος και αι τη ην ποιοι οι οι μην συ
νη γα α α γε ε τα α αυ την αι οι κον

05-07-2019 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ἈΘΗ.

Κυριιιω ^χ αανη γει ει ρε ε πο ο ο
θω ^Δ και τη Μη τρι του Θε ε ου α νε
ε θε ε ε το ^π η και πρε σβευ ει υ περ
η η μων ^Δ των εν πι ι ιστει τε λουν τω ων
την μνη η η μη ην α α αυτου ^π

Καὶ νῦν... Θεοποίου. Ἡχος πτ. Δι

Και νυν... Θεοποίου. Ἡχος πτ. Δι
 Και νυ σ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω ω ωνων α α μην
 Θε ο το κε συ ει η αμ πε λος η η
 α λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ
 πο ον της ζωης σε ε ι κε τευ ο με εν πρε
 σβευ ε Δε σποι να με τα του σου Ο σι ου
 και πα αν των ων Α γι ων ε λε η θη ναι
 τας ψυ χας η μωων

Δοξολογία Μεγάλη.

Ὕχος πλ. β'.

Ἐπιλογὴς παρὰ Διαφόρων Διδασκάλων
ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη.

Ὕχος λτ. Πα

π χ π Δοξασοι τωδει ζαν τι το φως δοξα εν
υψι ιστοις Θεω Δκαι ε πι γης ει ρη η
νη σ εν αν θρω ποις ευ δοκι α

π γ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε
προσκυ νου μεν σε δοξο λο γου μεν σε σ ευ χα
ρι στου ου με εν σοι Δ δι α την με γα α λην

σου δοξαν

π κ Κυ υ ρι ε Βα σι λευ σ ε που ρα νι ε
Θε ε ε Πατερ παν το κρατορ π Κυ ρι ε Υι ε

μο νο γε νες ^Δ I η σου Χριστε ε και A
 γι ον Πνευμα ^π
 Κυ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του
 Θε ου ο γι ο ος του Πατρος ^Δ ο αι ρων την
 α μαρτι ι αν του κοσμου ^π ε λε η σον
 η μας ο αι ρων τας α μαρτι ι ας του κο
 σμου ^π

Προσ δε ζαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα
 θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πατρος και ε
 λε η σον η μας ^π

O τι συ ει μο νος A γι ος συ ει μο

νος Κυ ρι ος Δ Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος αμην π

π Καθ ε καστηνη με ραν εν λο γη σω

σε ρκαι αι νε σωτο ο νομασου εις τον αι

ω να ρ και εις τον αι ω να του αι ω

νος π

π Κα τα ζι ι ωσον Κυ ρι ε εν τηη με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναιη μας π

π Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των Πα τε ερωνη μων ρ και αι νε τον και

δε δοξα σμενον το ο νο μα σου εις τους αι
 ω νας α μην π
 Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
 η μας κα θα περηλ πι ι σα α μεν ε πισε π
 Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο
 ον με τα δι και ω μα τα σου π
 Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η
 θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα
 Κυ ρι ε ε λε η σον με και α σαι την
 ψυ χη ν μου ο τι η μαρ τον σοι π
 Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

K M

ξο ον με ρ̄του ποι ειν το θελη μα α σου

Δ ο τι συ ει ο Θεος μου π

π Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ρ̄ εν τω π

φω τισου ο ψομεθαφως π

π Πα ρα τεινοντο ε λε ος σου ουτοις γι

νω σκου σι σε ε ρ̄ Η γι ος ο Θε ο ος Α γι

ος ισχυρος π Α γι ος Α θα να τος ε λε η

σονη μας π τρίς π

π Η ξα Πα τρι ι και γι ω και Α γι ω π

Πνευ μα τι π

π Και νυ υ υν και α ει και εις τους π

αι ω νας των αι ωνων α μην
 π ^π Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η
 μας

Ἄσματικόν.

π ^π Ἄ α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο
 ος ^Δ
 ος ^Θ
 π ^Δ ^Θ Ἄ α γι ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο
 ος ^Θ
 ος ^Δ
 Ἄ ^Δ ^Θ γι ο ος Α θα α α α να
 α α α α τος ^π ^Δ ε ε λε ε ε η η η σο

05-07-2019 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΣ

ον η η η μα α α ας

π

Ἄπολυπίκιον τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου.

Ὕχος γ'. Τὴν ὥραιόπητα.

Ὕχος Γα

Ἐγένετο πάντα τὸ πλαστικόν
ὑπὲν εν σαρκὶ ζωῆς ην σου κατεπλασιγη
σαν Ἀγγελῶν ταγμάτα α πως μετασω ωμα
τος ἀπρος α ο βατους συμπλοκας ε χω
ρη σας πανευ φη η με πρηκαι κα τε τραυ μα τι σα
ας των δαι μονων τας φα αλαγγας ἀ ο θεν Α
θανατον ει ε ο Χριστος σε η μειψατο
πλουσι αιςδωρε αι αις Δι ο Πατερ πρεσβευ
ε Χριστω τω Θεω σω θη ναι τας ψυχας
ημω ωω ω ω ω ων

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἡχος πᾶν Νη

1. Χριστείαν ελέει εησονδι

2. Χριστείαν ελέει εησονδι

3. Χριστείαν ελέει εησονδι

4. Χριστείαν ελέει εησονδι

5. Χριστείαν ελέει εησονδι

6. Χριστείαν ελέει εησονδι

ETEPA.

1. γ Κυριε ελέη σον δι
2. γ Κυριε ε ε λε ε ε η η σον δι
3. γ Κυριε ε ε λε η η σον δι

4. γ Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. γ Κυ ρι ε ε λε ε ησον
6. γ Κυ ρι ε ε λε ε ε ησον
7. γ Κυ ρι ε ε λε η σον
8. γ Κυ ρι ε ε λε η σον
9. γ Κυ ρι ε ε λε η σον
10. γ Κυ ρι ε ε λε ε ησον
11. γ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. γ ΚοιΚυ ρι ε

ΟΣ-ΟΥ-ΟΥ ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΣ.

Ἄντιφωνον α'.

Ἅγιος Ἀ

Ἄ μη η ην

Σπίχ. α' Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το Α γιον αυ του

Ἄ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας

Σπίχ. β' Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Ἄ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Σπίχ. γ! Χ ^M Κ ρι ος εν τω ου ρα νω Ζ'

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του Δ. και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει Δ.

Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Σπίχ. δ! Χ ^M Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του Δ. εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Δ.

Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ ^Δ Ταῖς πρεσβείαις της Θεοῦ ο το ο κου Ζ' Σω
 τερ σωσον η μα α ας
 Ἀνπίφωνον β'.

Δ ^M Η μη η ην Δ
 Σπίχ. α! Δ Ηι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
 ον Δ αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου Δ

ψαλλωτω Θεω μου Δ ε ως υ παρχω Δ
 Δ ^Δ Σω σον η μα ας γι ε Θεου Δ ο εν

Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ
 ψαλλοντας οι αλ λη λου ι α Δ
 Δ ^M Μα κα ρι ος ου ο Θε ος Δ

Ι α κωβ βο η θιος αυτου ^Δ η ελ πις
 αυτου ου [♂] ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ
 χ ^Δ Κω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B Α γι ι ι οις θια αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ
 ψαλλοντας οι αλ λη λου ι α ^Δ
 Σπίχ. γ! χ ^M + ^Δ Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην ^Δ την θια λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις ^Δ
 χ ^Δ Κω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B Α γι ι ι οις θια αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ

ψαλλοντας οι αλληλου ι α

Σπίχ. δ! Βασι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
αι ω να ο Θε ος σου Σι ων ρεις γε νε
α αν και γε νε αν

Γω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλλοντας οι αλληλου ι α

Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
ω Πνευμα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην

Λ M Δ
 ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Λ B Δ α θανατος υ πα α α αρ χων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως ε
 ναν θρω πη σας Δ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 ει εις ων Δ Ζ N Δ εις Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 δο ζα Ζ ο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 γι ω Πνευματι Δ σωσον η μα α ας

ΟΣ-ΟΥ-2019 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ἈΘΩ.

Ἄνπιφωνον γ'.

Ὕχος Γα

Σπίχ. ^Μ

ν Μα κα ρι ος α νηρ ο φο βου

με νος τον Κυ ρι ον εν ταις εν το λαις αυ

του Φε λησεισφο οδρα η

Ἄπολυπίκιον

τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου.

Τὴν ὥραιότητα.

Ὕχος Γα

ν Την εν σαρ κι ζωη ην σου κατε πλα αγη

σαν Αγ γε λων ταγ μα τα α πως με τα σω ω μα

τος προς α ο ρα τους συμ πλο κας ε χω

ρη σας πα νευ φη η με και κα τε τραυ μα τι σα

ας των δαι μονων τας φα αλαγ γας ο θεν Α

— υανάς ^N — το — γραντος
θα να σι ι ε ο Χριστος σε η μει ψα το ^γ Δ
^Δ πλουσι αις δωρε αι αις Δι ο Πα τερ πρεσβευ
ε Χριστω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας
η μω ωω ω ω ω ων ^Γ ^{Γι}

ΟΣ-ΟΥ ΟΡΘΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΣ.

Είσοδικόν.

Ὕχος Δι

Ἄλε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε ε σω ω με εν Χριστω ω ω ω Σω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν Α γι ι ι
 οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ψαλλον τας σοι
 αλ λη λου ι α

Άπολυπίκιον
τοῦ Όσίου Αθανασίου.

Τὴν ὁραιότητα.

Ὕχος Γα

Ἄγην εν σαρ κι ζωη ην σου κα τε πλα α γη
 σαν Αγ γε λων τα γμα τα α πως με τα σω ω μα
 τος δι προς α ο ρα τους συ μπλο κας ε χω

ρη σας πα νευ φη η με ^π_ϙ και κα τε τραυ μα τι σα
ας των δαι μο νων τας φα α λαγ γας ^Δ_δ ο θεν Α
θα να σι ι ε ο Χρι στος σε η μει ψα το ^Ν_δ
πλου σι αις δω ρε αι αις Δι ο Πα τερ πρε σβευ
ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χα
ας η η μων ^Γ_η

Ἀπολυπίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Ὕψηλος Δι

Προστασία σι α των Χριστίανων
καται αι σχυντε με σι τει α προς τον ποι
η την α με τα θε τε μη παρι δης α μαρ
τω λωνδεη σεων φω νας αλ λα προφθασον
ως α γα θη εις την βοη θει ανη μων
των πι στως κραυ γαζον των σοι ταχυ νον
εις πρεσβει αν και σπευσον εις ι κε σι αν
η προστατευουσα α α ει Θεο
ο το κε των τιμων των σε ε ε

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΆΓΙΟΥ.

Προκείμενον. Ὡχος Βαρύς.
Ψαλμὸς 149.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 5:22-6:2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὅμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλούϊα. (γ'). Ὡχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,

ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰώνος.

Εἰς Μνημόσυνον...
Κωνσταντίνου Πρίγκηπος
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἅγιος Πατρός Ἐκπαστις.

ω ω ω ω ω ω π^ρ ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω νι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω
 ω νι ι ι ο ον ζ ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε δ^η ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε χ^ω ε ε ε ε ε σται ς δι ι ι και
 αι αι ο ο ο ο ος ς Αλ λη λου ου ου
 ου ι ι ι α α α α α α α α
 α π^ρ

Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική έπιμελεια
έγινε με τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
του κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ιεροψάλτη στὸν I.N. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.